

(המשך מעמוד 5)

כדי להצדיק מה שקרה אחר-כך. שאלה: למה נועדו מחסני-הנשק שי התגלו עליידי צה"ל? היה לנו יותר מדי נשק. היה לנו יותר נשק מאשר אנשים. כל מיני יידיים, ובעיקר הלובים, שלחו לידיי דהם באשף כמויות עצומות של נשק, שלא היה כל שימוש בו. חוץ מזה: האנשים שלנו אינם צבא סדיר, הלוחמים כ- צבא סדיר. הם אנשי-גדודים, המחסנים פו- רו מראש בכל המקומות שבהם עלול היה אי-פעם להיות צורך בנשק. ברוב המח- סנים האלה לא נגענו כלל בתקופת-הקרי- בות, ואחרי הפינוי לא היה מי שיגע בהם. עד כאן תשובות אלי-חסן. נדמה לי שהן תואמות את העובדות שהתגלו במה- לך הדברים.

האגדה של האלפיים מעוררת כמה שאלות חשובות. שהייתי מציע לוועדה לב- דוק אותן. בין השאר: מה פירסם לראשונה את הסיפור על "אלפיים המחבלים" שנשארו, כבי- יכול, בבירות? אילו גופים ממשלתיים /או צה"לים היו מעורבים בכך? על מה התבסס הסיפור הזה? מה היו המקורות? אילו שרות-מודיעין מקומיים או זרים סיפקו את המידע - אם ביכלל היה מידע? איך נקבע המיספר אלפיים דור קא?

וחברי-הממשלה, נוסף על אריאל שרון והרמטכ"ל, שהיה זה שקר?

האם ידעו הפלאנגות שזהו שקר? מאחר שהפלאנגות סירבו עד אז להשתתף בכל מיבצע קרבי, שבו היה אובייב מוזיון - האם אין זה סביר ל- הניח שהפלאנגות ידעו היטב שגם הפעם לא צפויה שום התנגדות?

כאשר נכנס צה"ל למחנות, אחרי הרצה, האם מצא שם אלפיים מחבלים? האם מצא שם "מחבלים" ב-י כ- לל?

מי שהמציא את הסיפור, למה התכוון בהשתמשו במילה "מחבלים" - ללוחמים מוזיונים? לתושבי-המחנות ע-י מס, שהיו חברים במישמר מקומי להגנה עצמית? לאנשי-אש"ף בלתי-לוחמים? ל- אזרחים פעילי אש"ף? לגברים פלסטיניים סתם?

האם בפועל נתקל צה"ל בהת- נגדות מוזיונית כלשהי בהיכנסו למחנות? מה היו אבידות צה"ל בהיכנסו למחנות אלה?

האם נתקלו אנשי הפלאנגות או חרדא בהתנגדות מוזיונית כלשהי בהיכ- סם למחנות?

אילו אבידות היו לחם? האם נתקל הצבא הלבנוני בהת- נגדות מוזיונית כלשהי בהיכנסו למחנות- הפליטים?

פעולות שהן דרושות וסבירות בהחלט כש אין מספרים בהן.

יש לראות את הדברים בהקשר למילים קודמות של שרון באותה עת: שהסיבה השניה להחלטה להיכנס לביירות המערבית (נוסף על אותם "אלפיים מחבלים") היתה נעוצה בעובדה שהיו חששות של פגיעה (מצד הפלאנגות) באוכלוסייה האזרחית.

כששאל השופט אהרון ברק את שרון אם חשש מפני רגשי-הנקם של הפלאנגות אחרי רצח בשיר, השיב שרון תשובה מא- לפת ביותר: "נקם, כמקובל בין ערבים, איננו כולל רצח של ילדים, נשים חקנים... איננו זוכר בשום דיון את המילה נקם שמשמעותה מעשה טבח של אוכלוסיות שלמות, כפי שהלודצענות טבעה קרה."

כדאי לקרוא פסקנים אלה כמה פעמים, חוץ ניתוח כל מילה, יתכן שיש בהן המס- תח למילה "הגזימו".

מי שאומר כי אצד "ערבים" נקמה איננה כוונת רצח של זקנים, נשים וילדים, מבקש לאמר כי היא כוונת רצח גברים. אם הוזכרה בדיונים נקמה שאין משמעותה טבח של אוכלוסיות שלמות - משמע שדובר על טבח של אוכלוסיות חלקיות קרי: הגברים בלבד.

לדברי אריאל שרון, קרא אמין אל- גמיייל לנקם בהלוויית אחיו, ומסתבר ש- שרון ייחס לקריאה משמעות זו, כאשר החליט להכניס את הפלאנגות למחנות.

במחשבה שנייה

עיתונים אמריקאים, מראה איד הסכים

- מתי הופץ סיפור זה לראשונה? אילו צעדים ננקטו עליידי צה"ל וקהילתי-המודיעין לוודא את אמיתות המידע הזה, לפני הפירסום או אחרי פירסומו? אם היה הסיפור בדוי, איזו מט- רה נועד לשרת? אם נבדה הסיפור לפני רצח בשיר אל-גמיייל - האם הוא היה חלק מ- תוכנית לפלוש למערב-ביירות, בניגוד ל- הסכם הפינוי, עוד לפני רצח בשיר? אם כן, האם שימש רצח בשיר רק כתירוץ לפעולה שתוכננה מראש? האם המצאת סיפור זה - אם אכן היה בדוי - נועדה מראש להצדיק את ההחלטה להכניס את הפלאנגות למחנות-הפליטים, באמתלה של הצורך בלחימה במחבלים והצורך לחסוך תוך כדי כך בחיי חיילי צה"ל? אם היה זה תירוץ מפוברק להכ- נסת הפלאנגות - מה היתה המטרה האמיתית להכנסת הפלאנגות למחנות? אם היה זה מידע כוזב, שהומצא למטרה זו, האם ידעו ראש-הממשלה

החקירה: במחשבה שנייה... אומר בגין לשרון, כאשר בחוג מפגינים ההמונים הנושאים שלטים האומרים, 'אנחנו רוצים בחשובות', 'ישראל דורשת חקירה', 'חופה' ומג'ודיה.

- מכאן שורה של שאלות: למה בדיקת התכוון הרמטכ"ל כאשר אמר לשרון כי הפלאנגות פגעו ב- אוכלוסייה האזרחית בשאתילא ובצברה "מעבר לצפוי"? מה היה צפוי? למה התכוון איתן כאשר אמר שהפלאנגות "הגזימו"? לפי מושגי הרמטכ"ל, איזו מידה של הריגת-אזרחים איננה בגדר "הטמח"? האם נובע מדבריו של שרון שידע כי הפלאנגות עומדות לנקום את רצח בשיר, וכי נקם זה פירושו הריגת בני-אדם שאינם, ילדים, נשים וזקנים - כלומר כל הגברים? מאיזה גיל עד איזה גיל? באותם דיונים, שלדברי שרון לא דובר בהם על-הריגת, אוכלוסיות של מות - על איזה ממדים של הריגה דו- בר בהם? מי השתתף בדיונים אלה בצד הישראלי? מי השתתף בהם בצד הלבנוני? האם דיווח שרון על תוכן דיונים אלה לראש-הממשלה /או לממשלה כר

לה, לפני שהתקבלה ההחלטה להכניס את הפלאנגות למחנות?

אם אכן היה צפוי ומקובל מראש שהפלאנגות יתנו במחנות את כל הר- בים - אך לא, ילדים, נשים וזקנים - האם זאת היתה המטרה האמיתית אשר לשמה הוחלט על הכנסת הפלאנגות? איך מתקשרים הדברים עם אימ- רתו של שרון בעדותו (הפומבית) כי, "איש מאיתנו לא העלה בחלומנו הגרוע ביותר את מחנות-החזוועה שהתגלו בצברה וב- שאתילא?

מה העלו שרון, איתן ואחרים "בחלומותיהם הגרועים ביותר" לגבי מי- מדי, "הנקם" הצפוי של הפלאנגות? האם ידע שרון כי הפלאנגות ער- כו בשעתו פעולות-נקם נגד משפחות סולימאן פראג'יה וכמיל שמעון, שניהם מארונים, ושפעולות אלה אכן נרצחו נשים, ילדים וזקנים ללא-אבחנה?

מה הייתה הכוונה?

שם מה הוכנסו הפלאנגות למחנות? שושאל שרון בעדותו הפומבית על יחסם של הפלאנגות לאוכלוסייה הפלסטי- נית, אשר שהוא מעדיף להשיב על כך בישיבה הסגורה. קל לגחש מדוע. בכל זאת הוא אמר בישיבה הפומבית כי, הפלאנגות לא רצו שהפלסטינים יסוק- יו בדרום-לבנון.

יותר מזה: "באופן כללי היתה להם מתנה ליצור תנאים, שבסופו של דבר יביאו לכך שהפלסטינים יעזבו את לבנון."

כששאל עליידי השופט אהרון ברק אם היה מדובר על הריסת המחנות, השיב שרון: "הבהרנו לפלאנגות, שלא ניתן להרוס את המחנות. היה נסיון של הריסה במקום שנקרא מיה'מיה. ליד צידון... אבל אנחנו התערבנו ומנענו זאת."

(במיה'מיה יש מחנה-פליטים ליד עיריה נוצרית, במקום שוררת מזה שנים מתיחות רבה. איש נוצרי ממהי-מיה השתתף ב-1975 בהתנקשות באוטובוס פלסטיני, שבה נהרגו עשרות נשים וילדים. התנקשות זו הביאה, בשעתו, להתערבות אש"ף במילחמת-האז- רחים, ונראה כי לשם כך נערכה הפרו- בוקציה).

אחרי פרשת מיה'מיה, ומאחר שאריאל שרון כבר ידע היטב את כל פרטי הטבח שערכו הפלאנגות באוכלוסיות תל-אל-ועתר ב-1976 - מה ידעה ממשלת-ישראל על כוונת הפלאנגות? כששאל שרון מה היה תפקיד הפלאנ- גות בעת הכניסה לביירות המערבית, אמר: "אני מעדיף להשיב על כך כדל- תיים סגורות" מדוע?

כשנלחץ עליידי השופט ברק, השיב בקוצר-רוח בולט: "סוכס שתפקיד ה- פלאנגות יהיה להיכנס לשכונות-המחבלים שאתילא, צברה ופקהאני, שהיו מרכזי המחבלים."

השופט כהן שאד כששטות: "האם דובר אז (ב-15 בחודש, יום הכניסה למערב ביירות) על טבח, כפעולת-אזהרה?" שרון השיב: "לא נכנסנו שם לשם דיון מפורם."

כדאי לקרוא דרישה זה בעיון. השופט שאל שאלה פשוטה. שרון לא השיב ב- "לאו" פשוט. הוא החמק באמצעות תשרי- בה כוללנית.

מתבקשות כאן כמה שאלות: האם בשיחות שהתנהלו בין נציגי ישראל ונציגי הפלאנגות, לפני המילחמה ובזמן המילחמה, דובר על פיתרון ה- בעייה הפלסטינית בלבנון? האם העלה בהן אחד הצדדים את הרעיון של גירוש הפליטים הפלסטיניים מלבנון?

אם כן, האם דובר על מעשי- הפחדה (טרור בלעז), כדי ליצור פאניקה בין הפליטים חסרי-המגן, אחרי הרחקת הכוחות הלוחמים הפלסטיניים? במיוחד, האם עלה רעיון זה ב- שיחה שהתנהלה בין ראש-הממשלה, מנ- חם בגין, ובין הנשיא-הנבחר, בשיר אל- גמיייל, בנהריה? האם הגדרת מחנות-הפליטים, ב- תשובתו של שרון, כ"שכונות המחבלים" ו"מרכזי המחבלים", כשכבר לא היו בהם לוחמים פלסטיניים, אינה מלמדת על כך שהיתה כוונה להרוג בהם את הגברים, באמתלה שהם "מחבלים"? איך אפשר היה שלא לדון ב-